

התינוק של ראש מועצת יוקנעם, שנפצע קשה

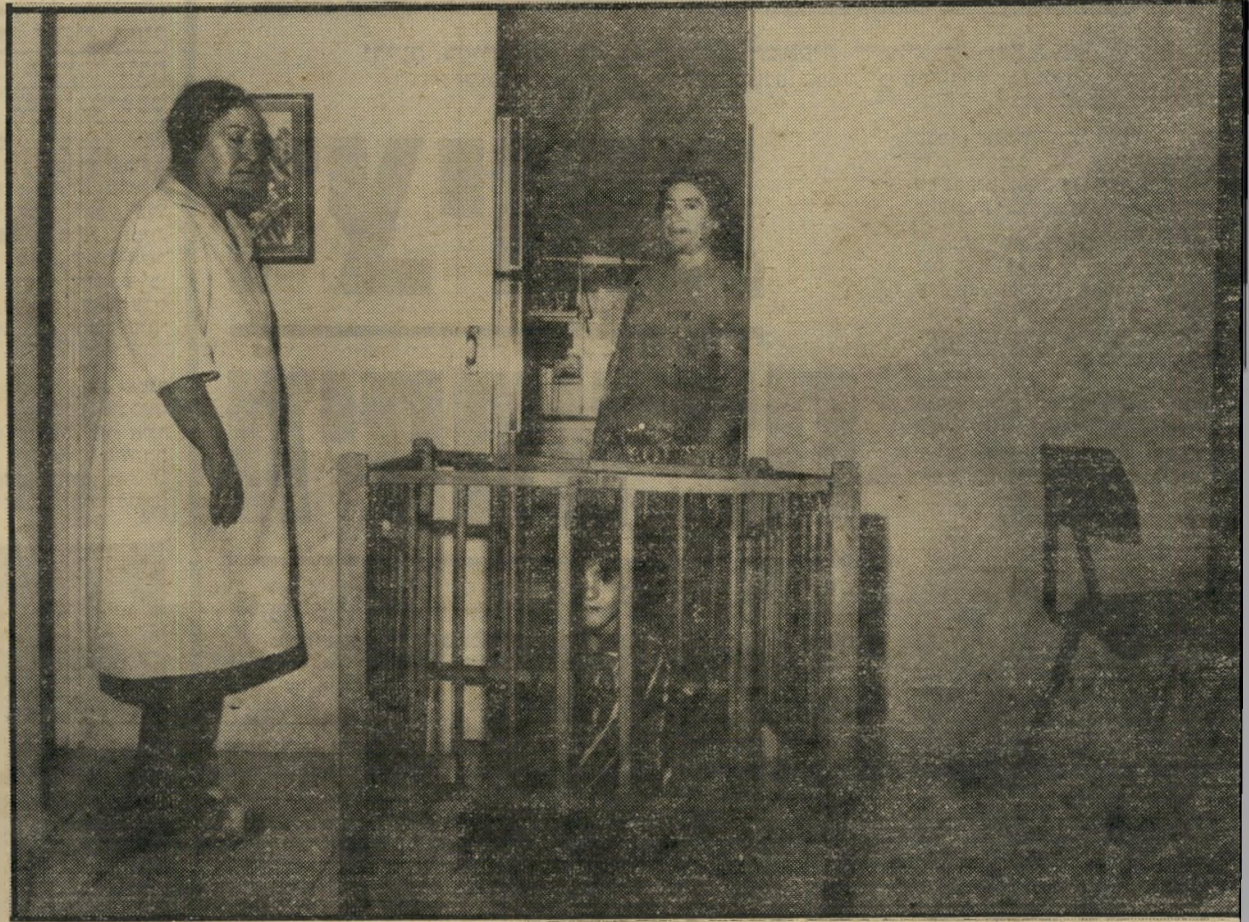
יריות בבית ראש-המועצה

היורה יעקב שמש, שירה בעצמו, עדיין חיוור וחלש, נשמר על-ידי שוטר בבית-חולים רמב"ם בחיפה.

שש שנים משך אותי בהבטחות שווא, וכאשר ראיתי כי הרסו את הצריף רציתי לברר איפה הסחורה שהיתה בו, אבל לא היה עם מי לדבר. במועצה לא היה איש, והפקידים ליגלגו לי ולא רצו לעזור. איבדתי את עשתונותי, ולקחתי את האקדח כדי להתאבד. אבל כאשר נכנסתי לדירה היו שם שתי נשים והן התחילו לצעוק ואני התבלבלתי, ואינני זוכר מה קרה אחר כך. אני בטוח רק, שלא כיוונתי את האקדח אל הילד."

מוזר הוא דווקא הדמיון בין מישפחת היורה ומישפחת הקרבן. שני הגברים הם בני אותו הגיל ומאותו מוצא. שניהם באו ליוקנעם לפני כעשרים שנה והקימו בה את ביתם. גם הדירות בהן גרים

שנפגע, נכנס ללול כדי להדגים את המיקרה. תחתיתו של הלול נלקחה על-ידי המיטרה כמוצג, כיוון שהיתה נקובה בכדורים. לולא צעקות הסבתא היו, אולי לפני הדברים שונים.

שיחזור הידייה הסבתא גיזולה, והמטפלת, סטלה אשכנזי, מראות היכן עמדו בזמן ששמש פרץ לדירה. צחי, אחיו של אייל — התינוק

המועצה המקומית יוקנעם עריה

יום מחאה והזדהות

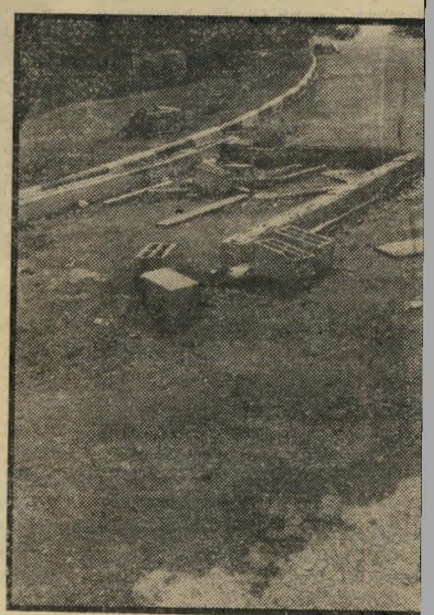
ראש המועצה ומשפחתו

או בודד הילד ויש לומר בית יוקנעם
 ודבית וזוהי נגי המועצה החזקה והנכונה
 ונבחרת נגי המועצה, ראש המועצה המיסדות
 ו אילן בביקור, והפגעה בבג הפעם איל
 בו 6 יודעים

המועצה המקומית יוקנעם עריה
 יום מחאה וזדהות
 ראש המועצה ומשפחתו
 15.10.80

להגיע לחלון וזעקה לעזרה. גם המטפלת שיצאה מהדירה הזעיקה שכנים, ואחד מהם הציע עצמו ככרערובה תמורת שתי רורי הזקנה והתינוק. לפתע הוציא שמש אקדח מכיסו, טען אותו והחל מנופף בו. לדברי הסבתא החזיק אותה שמש בידה וכיוון את אקדחו אל חזה. כל העניין לקח כרבע שעה. המיסדרון של הבית המשותף התמלא באנשים ואו נשמעו לפתע ארבע יריות. הראשונה פגעה בתיקרה, שתיים פגעו בלול של אייל ואחת מהן פצעה אותו. היריה האחרונה כוונה על-ידי שמש לבטן נו שלו והוא נפל מתבוסס בדמו.

ראש-המועצה בביתו. הוא נסע בענייני המועצה לחיפה. ילדו של גבריאל פתח את הדלת ואמר כי הוריו אינם בבית. רחל, אשתו של ראש-המועצה, שמעה את השיחה מחדרה בעודה מתלבשת ללכת לעבודתה. גם רחל, הצנומה והשחרחרת, עובדת במפעל סולתם, המספק עבודה כמעט לכל תושבי המקום. לדבריה שמעה את שמש ואשתו שימחה מאימים, כי "יעשו יום שחור לראש המועצה ולמישפחתו". אך הם הלכו, והיא לא שמה לב, נשקה לשלושת ילדיה והלכה לעבודה. בבית נותרו התינוק אייל, בן ששה חודשים, הסבתא גיזולה והמטפלת.

"אני אוהב ילדים"

ה יוור ישב שמש השבוע על כיסא בבית-החולים, כאשר שטר משופס שומר עליו. מיד אחרי המקרה הוצא צו מעצר נגד שמש; והמיטרה הושדת בו בנסיון רק לרצוח את אייל הפעוט. הוא נפגש עם סניגורו, אהרון בן-שחר, ולא ידע להסביר את המקרה. "אני אוהב ילדים", אמר, "יש לי תשעה ילדים שלי, ואף פעם לא הייתי פוגע לרעה בילד. לא התכוונתי לפגוע באיש, רציתי רק להתאבד בביתו של ראש-המועצה, כדי שידע כמה רע גם לי.

בערך בשעה 11, כשהיו הנשים שותות קפה במטבח הצמוד לדלת הכניסה, כש ממולן ניצב הלול של אייל, ראו לפתע את שמש המתפרץ לדירה. הדלת היתה פתוחה והוא נכנס, נעל אותה מבפנים ונטל את המפתח. לדברי הסבתא החל מאיים כי יהרוג את כל מישפחת גבריאל. המטפלת הנפחדת תפסה את התינוק וניסתה לברוח עימו אל מחוץ לדירה. אך שמש משך את התינוק מזרועותיה והחזירו ללול. למטפלת ולעוזרת נתן לצאת את הדירה. הוא שב ונעל את הדלת והתכבד בדירה — עם הזקנה והתינוק. הסבתא התחילה מתרוצצת מחלון לחי לון, וכאשר ניסתה להזעיק עזרה בטלפון ניתק שמש את חוט הטלפון. היא הצליחה

שביתה נגד אלימות הכריזה מועצת יוקנעם, כהדו דהות עם ראש-המועצה, אילן גבריאל.

השניים דומים. דירתו של ראש-המועצה נמצאת בבית-דירות רגיל. דירה צנועה, מרוהטת בפשטות, ללא אביזרי מותרות. לבני הווג שלושה ילדים בגיל בית-הספר והם מגדלים אותם באהבה. ראש-המועצה אהוד על התושבים, והם יודעים לספר כי הוא עושה כמיטב יכולתו למען העיירה. גם שמש אהוד על התושבים. "הוא איש שקט וטוב, ואנחנו ממש לא מאמינים למה שקרה", אמרו תושבים ברחוב.

אחד, שהציג עצמו כיעקב ההודי, אמר: "אולי ראש-המועצה מחלל יותר מדי הבית שחזת".

מאז המקרה נערכה הפגנת-מחאה ביוקנעם — מחאה נגד האלימות. התוצאה המיידית היתה עצובה: ילדיו של שמש הוכו, לבתו בת העשר קראו בכיתה "בתו של רוצח", ועל אחיה בן השש זרקו גפרור בוער.

הרס הצריף גרם להתרגזותו של יעקב שמש, כאשר לא קיבל תשובות לשאלותיו, נטל אקדח וירה.